

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A *Dr. Baltay Levente ügyvivő* által képviselt Társaság a Szabadságjogokért (1114 Budapest, Eszék utca 8/b.) felperesnek –

a *Dr. Varga Róbert jogtanácsos* által képviselt Budapesti Rendőr-főkapitányság Hivatala (1139 Budapest, Teve utca 4-6.) alperessel szemben,

közérdekű adat közlésére kötelezés iránt indított perében a bíróság meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A felek illetékmentessége folytán a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül ennél a bíróságnál három példányban benyújtandó és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamat fizetésére, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás tartását.

Ha a fellebbezésben vitatott érték a kettőszázezer forintot, illetve a kereseti kérelemben megjelölt követelés tíz százalékát nem haladja meg, fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértése, vagy az ügy elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, de a felek kérelmére tárgyalást tart. A fellebbező félnek a tárgyalás tartása iránti kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie.

INDOKOLÁS

A felperest 6069. sorszám alatt tartja nyilván a Fővárosi Bíróság, mint társadalmi szervezetet. Képviselője többek között Baltay Levente.

A felperes 2004. május 17-én a budapesti kerületi rendőrkapitányságokhoz fordult írásban azzal, hogy felmérést készít a Budapesten működő közterületi kamerás térfigyelő rendszerekről és adatbázist állít össze. Közölte azt is, hogy a www.tasz.hu honlapon nyilvánosságra fogja hozni a válaszokat és ezért kéri, hogy az 1992. évi LXIII. törvény 19. §-a alapján a mellékelt kérdőívre a válaszokat adják meg. Kifejtette a célját, miszerint amennyiben Budapest összes rendőrségi térfigyelő rendszerének működése egyszerre és egymás mellett lesz látható, a lakosság könnyebben tájékozódhat, és a rendőrség is eleget tud tenni a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 42. §-ában foglalt kötelezettségének, miszerint a felszerelt képfelvevő elhelyezéséről, működtetéséről tájékoztatni kell a lakosságot. Ezért kérte mellékelni a kerületi rendőrkapitányság vezetőjének a közterületi térfigyelő rendszerekre vonatkozóan készült intézkedéseit, utasításait és egyéb szabályzatát, a térfigyelő rendszer működésének statisztikáit és a helyi önkormányzattal kötött megállapodást, szerződést, valamint térképvázlatot. Mellékelte egy 80 kérdést tartalmazó kérdőívet, melyben a kérdések vonatkoznak a telepítésre, a technikai feltételekre, a jogi háttérre és gazdasági háttérre, az ellenőrzésre, a személyzetre és a képzésre.

A kerületekhez címzett kérdőívre végül is az alperes összesítve válaszolt, előtte kikérte az adatvédelmi biztos állásfoglalását, ez 2004. július 17-én el is készült és mindkét félnek a rendelkezésére állt. Az állásfoglalás szerint számos panaszt vizsgált ki a hivatal a kamerák, megfigyelő rendszerek üzemeltetésével kapcsolatban. Megállapítja, hogy világszerte a térfigyelő rendszerek kiépülése, melyeket ő növekvő aggodalommal figyel. Idézte az Európai Unió adatvédelemmel foglalkozó 29-es munkacsoportja ajánlását, miszerint különösen fontos az ilyen rendszerek működtetésénél a célhoz kötöttség, a szükségesség és arányosság követelményének betartása és a törvényi szintű szabályozás. Utalt arra, hogy 1996-ban és 2000-ben is született már ezzel kapcsolatban adatvédelmi biztos ajánlás, amely tartalmazza, hogy a közterületi megfigyelő rendszereknek az állampolgárok tudtával és általuk észlelhető módon kell működni, felvételeket csak akkor rögzíthetnek, hogyha rendőri intézkedés vagy arra okot adó esemény történik. A cél az, hogy az ilyen rendszerek ne titkos megfigyelési eszközként funkcionáljanak, hanem a rendőr helyszíni jelenlétét helyettesítő eszközként. Az ilyen megfigyelő rendszerek működésével kapcsolatos közérdekű adatok megismerését az adatvédelmi biztos a lehető legtágabb alapokra kívánja helyezni, csökkentve ezzel a magánszférát ért jogkorlátozást. Utalt a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényre, valamint az 1992. évi LXIII. törvényre, mely a személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szól. Kiemelte ezekből azt, hogy amennyiben a rendőrség által készített kép,- és hangfelvételek elkövetett bűncselekménnyel vagy szabálysértéssel vagy körözött személlyel kapcsolatosak, akkor felhasználhatók szabadon. Minden egyéb esetben hat hónap elteltével megsemmisítendő. A kérdőíveken szereplő azon kérdések vonatkozásában, melyekkel kapcsolatos közérdekű adat nem

áll a rendőrség kezelésében, az ajánlás szerint arról a szervről tájékoztatást kell adni, akitől az adat kiadását kérni lehet.

Ezek után az alperes a kérdőívre írásban válaszolt, kérdésenként megadta a választ, közölte, hogy mely kerületekben kezeli ezeket az adatokat a rendőrség. Kiegészítette ezt azzal, hogy létezik a buszsáv figyelő rendszer a kérdezett területeken kívül. Megadta a választ, miszerint a II. Kerületi Rendőrkapitányságon próbaüzem folyik, továbbá a III. Kerületi Rendőrkapitányságon úgy döntöttek az önkormányzattal együtt, hogy a kamerákat leszerelik.

Tehát 2004. július 30-án megküldte az alperes a felperesnek a részletes válaszát a kérdésekre, minden kérdésre adott az alperes választ, megadta a kerületenként a kamerák számát, többek között kerületenként válaszolt arra a kérdésre, hogy hol található figyelmeztető tábla a kamera mellett és hol a kerület határán. Megadta, hogy milyen forrásokból telepítették és üzemeltetik a térfigyelő rendszereket és megadta az egyéb adatok forrását, miszerint többségében az önkormányzatok telepítették a rendszereket, ők tartják fenn és a szerződéseket is az önkormányzatokkal kötötték, tehát ezek vonatkozásában a felperest az önkormányzatokhoz irányította.

A felperes 2004. szeptember 13-án ismételten a kérdőívvel kapcsolatban a rendőrséghez, azaz az alpereshez fordult, hiányolta, hogy az alperes nem mellékelte az intézkedéseket, utasításokat, nem kapott statisztikát a működéssel kapcsolatban, különösen a büntető eljárásokkal kapcsolatban, a térképeket ugyancsak hiányolta, kérte a telepítést megelőző hatástanulmányokat, az üzembe helyezés óta keletkezett hatástanulmányokat és a rendőrség ideiglenes adatvédelmi és adatbiztonsági szabályzatának kiadásáról szóló 19/1999. (VIII. 26.) ORFK utasítást.

Az alperes erre 2004. október 25-én válaszolt, miszerint a kért kapitányságvezetői intézkedések a kapitányságokon működő térfigyelő központ szervezeti kialakítását, a munka belső menetét szabályozzák. Több olyan rendelkezésük van, amelyek csak az ott dolgozó rendőrökre vonatkoznak. Olyan információkat tartalmaznak, amelyek bárki számára történő hozzáférhetőség esetén elősegíthetik a felkészülést bűncselekmények elkövetésére, megkönnyíthetik azok elkövetését. Utalt arra, hogy a felperes a beszerzett adatokat az internet segítségével nyilvánosságra kívánja hozni. Kifejtette álláspontját, hogy a rendőrségről szóló törvény 86. § (5) bekezdése alapján a főkapitány úr bűnüldözési, bűnmegelőzési célból nem járult hozzá, hogy az intézkedések másolatát átadják a felperesnek. Megismételte, hogy az üzemeltetésre vonatkozó információk az önkormányzatok, alapítványok, közhasznú társaságok birtokában állnak, ezért a felperesnek javasolta, hogy ezektől kérje be az adatokat. A kamerák elhelyezésére táblák figyelmeztetik a lakosságot, a térfigyelő rendszerek bevezetéséről a helyi sajtó, a médiában közleményben is tájékoztatta a helyi kapitányság a lakosságot, így eleget tett a tájékoztatási kötelezettségének. A kamerák pontos helyét tartalmazó bárki által hozzáférhető internetes nyilvántartás létrehozása azonban bűnügyi, bűnüldözési érdek sérelmét is okozhatja. Ezek az információk elősegíthetik a bűncselekmények előkészületét, elkövetését, ezért a rendőrségi törvény 86. § (5) bekezdésére hivatkozással nem tartja indokoltnak az ilyen tartalmú adatbázis létrehozását. Megküldte a statisztikai adatokat és hatástanulmányokat. Tájékoztatta a felperest, hogy a kért szabályzatot 2004. szeptember 1-jével hatályon kívül helyezték.

A felperes 2004. november 29-én benyújtott keresetlevelében megállapította, hogy az alperes nem küldte meg a kerületi rendőrkapitányságok intézkedését, utasításait, szabályzatait, a statisztikákat,

nem küldte meg a helyi önkormányzatokkal kötött megállapodásokat, szerződéseket, nem küldte meg a kamerák elhelyezkedését tartalmazó térképeket. A térképpel nem rendelkező kerületekben nem küldte meg a kamerák elhelyezését tartalmazó információkat. Az V. kerület részéről nem küldtek hatástanulmányt. A 25-ös, 26-os kérdésre állította, hogy négy számot szeretett volna megkapni, de csak három számot kapott. Arról sem kapott tájékoztatást, hogy a térfigyelő rendszerek bővítése milyen szakaszokban zajlott le, milyen időszakban, hány kamera működött. Kereseti kérelme az volt, hogy az Avtv. 21. § (7) bekezdése alapján a bíróság kötelezze az alperest a kért közérdekű adatok kiadására. A keresetet a megtartott első tárgyaláson úgy pontosította, hogy a bíróság állásfoglalását a következő körben kéri a vonatkozásban, hogy ezek közérdekű adatnak minősülnek-e.

1. Térképek a kamerák elhelyezkedéséről.
2. A kamerák működtetésével kapcsolatos rendőrségi intézkedések, utasítások, szabályzatok.
3. Bűnözési statisztika a kamerákkal összefüggésben és hatástanulmány.
4. Az önkormányzatokkal kötött szerződések, megállapodások.
5. Figyelmeztető táblák számla és elhelyezkedése.
6. Stratégia, jövőbeni fejlesztési, esetleg szűkítési elképzelések.
7. Térképpel nem rendelkező kerületekben a kamerák helye.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Egyrészt azért, mert a kért adatokat már megadták a felperesnek, másrészt azért, mert bűnüldözési okokból az alperes nem köteles a kért adatot kiadni. Csatolta az alperes által megadott válaszokat. Az alperes által 2004. október 25-én válaszban írt hivatkozásokat a perben is fenntartotta utalva a rendőrségi törvény 86. § (5) bekezdésére és kérte ezzel kapcsolatban a kereset elutasítását. A statisztikai adatokat megküldte a felperesnek. Az önkormányzatokkal kötött szerződésekkel kapcsolatban fenntartotta a pert megelőző álláspontját, miszerint az önkormányzatoktól kell a felperesnek kérni ezeket az adatokat. A rendszerek bővítése nem a rendőrség feladatába tartozik, a rendőrség ilyen adatokat nem kezel. A térképekkel kapcsolatban szintén fenntartotta hivatkozását a rendőrségi törvény 86. § (5) bekezdésére.

Felperes keresete alaptalan.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19. § (1) bekezdése kimondja, hogy az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását. A (3) bekezdés szerint lehetővé kell tenni, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve, ha a törvény bűnüldözési vagy bűnmegelőzésre tekintettel ezt korlátozza. A törvény 21. §-a szerint, ha a közérdekű adatra vonatkozó kérést nem teljesítik, a kérelmező bírósághoz fordulhat. A (4) bekezdés szerint perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége. A (6) bekezdés szerint a bíróság soron kívül jár el. A (7) bekezdés szerint, ha a bíróság a kérelemnek helyt ad a határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat közzétételére kötelezi.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 86. § (5) bekezdése kimondja, hogy a belügyminiszter, az országos rendőrfőkapitány vagy a rendőrfőkapitány a rendőri intézkedés

tervezetével, a rendőrségi egyes belső szervezeti egységeivel és technikai eszközeivel összefüggő közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalához a hozzájárulást bűnüldözési, bűnmegelőzési célból megtagadhatja.

A bíróság a felperesnek az első tárgyaláson tett keresetpontosítása alapján a következő álláspontot foglalta el:

- a kamerák elhelyezkedéséről szóló térképek, illetőleg a térképpel nem rendelkező kerületekben a kamerák elhelyezkedésének pontos felsorolása, ilyen adatok kiadása sérti a bűnüldözési, bűnmegelőzési célokat, valós az az alperes válaszában előadott álláspont, miszerint megkönnyítheti bűncselekmények előkészítését, elkövetését, titokban maradását, ilyen célt a rendőrség nyilvánvalóan nem támogathat, ezért jogosan tagadta meg a rendőrség a rendőrségről szóló törvény 86. § (5) bekezdése alapján az adat kiadását.

A kamerák működésével kapcsolatos rendőrségi intézkedések, utasítások, szabályzatok vonatkozásában a bíróság azt az álláspontot foglalta el, hogy ami közérdekű adatnak minősült, azokat a részeket az alperes igen kimerítően, részletesen belefoglalta a kérdőívre adott válaszokba és elfogadható az az érvelés, hogy minden egyéb adat a rendőrség egyes belső szervezeti egységeivel összefüggő adat lenne, amelynek nyilvánosságra hozatala úgyszintén bűnüldözési, bűnmegelőzési célból megtagadható. Az alperes válaszából kiderült, hogy a bűnözési statisztikát és a rendelkezésre álló hatástanulmányokat a felperes második levelét követően megküldték a felperesnek, ezt az alperes tértivevénye igazolta, nem világos, hogy felperes ezek után ezeket miért követeli a perben is.

Az önkormányzatokkal kötött szerződések és megállapodások kiadását az alperes az adatvédelmi biztos állásfoglalásával összhangban jogszerűen háritotta el magától és jelölte meg az önkormányzatokat, mint, akik ezeket az adatokat kezelik és javasolta a felperesnek ezeknek a megkeresését.

A kérdőívre adott válaszok gondos áttanulmányozásából kiderül, hogy az alperes megadta a választ a figyelmeztető táblák számára és elhelyezkedésére is kimerítően, ezért ennek a követelése a perben alaptalan.

A köztéri megfigyelő rendszerekkel kapcsolatos jövőbeni fejlesztési elképzelésekkel kapcsolatban az alperes ugyancsak az adatvédelmi biztos ajánlásának megfelelően az önkormányzatok megkeresését javasolta, miután az önkormányzatok forrásaiból létesültek ezek a rendszerek a kerületekben, a felperes ezek kiadását szintén nem az alperestől követelheti.

Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy egyrészt fennáll a rendőrségi törvény 86. § (5) bekezdésében írt megtagadási jog, másrészt az alperes már eleget tett a felperes által a perben követelt közérdekű adatok kiadásának, továbbá a felperes azzal, hogy az adatokat rendszerezni kívánja és az interneten adatbázist létrehozva nyilvánosságra akarja hozni, eltér a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény céljától, miszerint az az, hogy a közérdekű adatokat mindenki megismerhesse. Tehát a felperes csak azért indíthat pert, hogy a közérdekű adatokat mindenki megismerhesse, azért nem indíthat pert, hogy internetes adatbázist állítson össze és térképeket hozzon létre és tegye az interneten láthatóvá azért, hogy az összes rendőrségi térfelügyelő rendszer működése egyszerre és egymás mellett legyen látható, mert

erre a felperes a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény célja szerint nincsen feljogosítva, ez iránt pert nem indíthat.

A fentiekre tekintettel a bíróság a felperes keresetét elutasította. A felek mindegyike illetékmentes, ezért a le nem rótt illetéket a Magyar Állam viseli a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Budapest, 2006. január 9.

Dr. Jaczkó Beáta s.k
címzetes megyei bírósági bíró

A KIADMÁNY HITELES ÉS

